

D. R.

Det förvånar väl Dig, att
jag säger utan vidare kallar till
"Du" en person som jag aldrig
ens har sett. Men det bruf, som
du skref till mig, och för hirtkä
jag har äran att på det hjärtli-
gaste tacka, har varit orsaken
dertill. Jag har länge grubblat

pa, huru jag bäst kunde bevisa
mitt samtycke till Ditt förslag,
och har ej funnit någon an-
nan utväg, än detta.

Känhända är detta för
oförskämdt, i hvilket fall
jag beder lusen gången och
ursäkt för denna min dum-
het.

Da Marie igår skref till Ditt
syster Fröken Gerda, glömdes hon
en sak. Det var att Ni, Du och
Din syster, skulle komma hit
^{med det samma}
till en längre tid; det vore offlora
trefligt för oss alla. Men att
det vore omöjligt, så åtminstone
till så länge som jag är här.
Sedan kunde vi ju fara till ~~Åre~~
det vore åter trefligt för mig

Men det må nu vara huru-
sambändt, med den saken. Men
det kunna vi ju sedan tala.
Allmog äre vi alla hoppas, äre
snart på se Eder bäde hos oss.
Naturligtvis kommer Din syster
äfven, om ick för annat, så för det
äre se huru "Månen" spelar Prin-
sessan "Törnros". Jag försökte
trösta henne med det äre, nog
kommer hon, det är endast
en liten äfvevrasning, som
de vilja ställa till för dig.
Den så är det väl äfven?
Tusende hetsningar till De
alla från Maamma, Marie och
mig. Med önskingar till en
lycklig resa mottag försäk-
ringar till en sam vänskap af

H. P. berg
3/11

Carl Nilpelätän